

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**DROGOVÁ PROBLEMATIKA VIETNAMSKÉ
KOMUNITY V ČESKÉ REPUBLICE**

Autor práce: Dušan Moučka, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: PhDr. Josef Vlček

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2018

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce PhDr. Josefovi Vlčkovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

MOUČKA, D. *Drogová problematika vietnamské komunity v České republice : bakalářská práce*. České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, z. ú., 2018. 46 s. Vedoucí bakalářské práce : PhDr. Josef Vlček.

Klíčová slova: drogy, kriminalita, marihuana, pervitin, vietnamská komunita

Bakalářská práce je zaměřena na podíl výroby a distribuce omamných látek marihuany a pervitinu u vietnamské komunity v České republice. Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou.

V teoretické části se autor zabývá charakteristikou drog a jejího působení jak na lidské tělo a změny chování, tak i na kriminalitu. Dále se snaží přiblížit historii vietnamské komunity v ČR společně s jejím současným stavem. V rámci vietnamského etnika žijícího na území ČR poukazuje na problém kriminality, a to na produkci a distribuci omamných a psychotropních látek marihuany a pervitinu.

V praktické části práce se autor zaměřil na zodpovězení otázek, a to formou polostrukturovaných interview se členy vietnamské komunity, kteří byli již za drogovou trestnou činnost odsouzeni. Zde se zaměřil na otázky, které se týkají výroby, produkce a spotřeby omamných a psychotropních látek jak u vietnamské komunity v ČR, tak i mezi ostatními skupinami obyvatel ČR.

ABSTRACT

MOUČKA, D. Drug issues of the Vietnamese community in the Czech Republic: bachelor work. České Budějovice : College of European and Regional Studies, registered institution, 2018. 46 pages. Head of the bachelor work: PhDr. Josef Vlček.

Key words: crime, drugs, marijuana, pervitin, Vietnamese community

This bachelor work deals with the share of drug production and distribution, namely Marijuana and Pervitin in the Vietnamese community in the Czech Republic. The work is divided into the theoretical and practical parts.

The theoretical part focuses on the characteristics of drugs and their influence and impact on the human body, behaviour changes as well as criminality. It also describes the history of the Vietnamese community in the Czech Republic and the current situation. Within the Vietnamese ethnic group living in the Czech Republic, this part points out the criminality issue, i.e. the production and distribution of narcotics and psychotropic drugs, namely Marijuana and Pervitin.

The practical part deals with answering questions by making semi-structured interviews with members of the Vietnamese community who have been convicted for drug offences. The author is concerned with the questions relating to the production, distribution and use of narcotics and psychotropic drugs in the Vietnamese community in the Czech Republic as well as in other groups of people living in our country.

OBSAH

ÚVOD	7
1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	8
1.1 Cíle a výzkumné otázky	8
1.2 Metodika výzkumu	9
2 DROGY A DROGOVÁ KRIMINALITA	11
2.1 Drogová teorie	11
2.2 Problematika kriminality spojené s drogami	13
3 VIETNAMSKÁ KOMUNITA V ČR	16
3.1 Historie vietnamské komunity v ČR	16
3.2 Současný stav vietnamské komunity v ČR.....	18
4 DROGOVÁ PROBLEMATIKA VIETNAMSKÉ KOMUNITY V ČR	21
4.1 Problém kriminality Vietnamského etnika	21
4.2 Produkce a distribuce marihuany a pervitinu jako součást vietnamské drogové kriminality	23
5 DROGOVÁ KRIMINALITA POHLEDEM VIETNAMCŮ	26
5.1 Interpretace získaných informací.....	26
5.1.1 Věk produkce a distribuce pervitinu a marihuany	27
5.1.2 Motivace k produkci a distribuci pervitinu.....	29
5.1.3 Motivace k produkci a distribuci marihuany	32
5.1.4 Provázanost legálního a nelegálního prostředí	35
5.2 Shrnutí výsledků a diskuze	37
ZÁVĚR	41
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	42
ZEZNAM ZKRATEK	45
PŘÍLOHY	46

ÚVOD

Zejména po roce 1989 zaznamenáváme na území ČR výrazný nárůst tzv. drogové kriminality, tedy kriminality páchané v souvislosti s distribucí a produkcí veškerých typů a forem drog. Bohužel páchání tohoto druhu kriminální činnosti je velice často spojeno s jednotlivými národnostními menšinami žijícími na území ČR a vietnamské etnikum vystupuje v tomto kontextu v mnoha případech jako hlavní aktér. Drogová kriminalita je často páchána právě příslušníky vietnamské komunity, a i přes snahy Policie ČR a dalších zainteresovaných orgánů se zatím nedaří tento stav změnit.

O problematiku drogové kriminality páchané jednotlivými etnickými menšinami se zajímá celá řada orgánů i autorů a jak ukazují statistiky, vietnamské etnikum se už od přelomu století drží v popředí distribuce a produkce zejména heroinu, extáze či LSD, velice významnými artikly jsou také konopí a pervitin.¹ Až na občasné výjimky, kdy jsou zadržena opravdu velká množství zmíněných drog, není tato otázka příliš medializována a řešena na úrovni české majoritní společnosti. Právě proto jsem se rozhodl zabývat se daným tématem ve své bakalářské práci.

I když se jedná o spíše novodobý jev, je nepopiratelným faktem, že produkce, distribuce a spotřeba drog mezi příslušníky vietnamského etnika žijícího na českém území se neustále zvyšuje a stává se opravdovým problémem. Vzhledem k tomu, že k drogové kriminalitě dochází v prakticky uzavřeném společenství, je její odhalení a stíhání o to těžší. Typickým znakem drogové kriminality vietnamského společenství je provázanost legální a nelegální složky podnikání, což činí z této záležitosti velice specifický problém. Drogová kriminalita vietnamského etnika žijícího v ČR je velice zajímavé téma, které zasluhuje pozornost.

I když je otázce drogové kriminality vietnamské komunity v ČR věnována stále větší pozornost, může tato práce svým výzkumem přinést informace, které přiblíží motivaci, průběh a cíle produkce a distribuce konopí a pervitinu Vietnamci v ČR. Šetření je postaveno na kvalitativním výzkumném diskurzu, takže přináší více informací od menšího počtu respondentů a generalizace získaných dat je v tomto ohledu složitější, přesto mohou detailní a subjektivní výpovědi samotných Vietnamců pomoci k pochopení dané problematiky a přinést nové úhly pohledu.

---

¹ Viz jednotlivé výroční zprávy Národní protidrogové centrály SKPV PČR.

1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jako první je třeba uvést vlastní cíle a výzkumné otázky předkládaného výzkumného šetření a také metodiku, která byla použita při jeho provedení a organizaci.

1.1 Cíle a výzkumné otázky

Cílem předkládané bakalářské práce je přiblížit drogovou kriminalitu páchanou vietnamskou komunitou v ČR se zaměřením na pěstírny konopí a varny pervitinu, a to z pohledu samotných Vietnamců. Hlavní cíl práce je splněn prostřednictvím naplnění cílů dílčích, kterými jsou jednak vytvoření teoretického rámce problematiky drogové kriminality v ČR s ohledem na její páchání vietnamským etnikem, jednak zjištění, kdo je hlavním realizátorem produkce a distribuce pervitinu a konopí v české vietnamské komunitě s ohledem na věk, a v neposlední řadě pak, jaké jsou motivy k produkci a distribuci obou drog příslušníky vietnamského etnika v ČR. Zatímco teoretický rámec byl vytvořen prostřednictvím rešerše příslušné literatury v teoretické části práce, druhé dva dílčí cíle byly naplněny prostřednictvím provedeného výzkumu a praktickou částí práce.

Vzhledem k tomu, že autor této práce několik let pracoval jako dozorce ve věznicích, má přímé zkušenosti s prací s těmi příslušníky vietnamské komunity, kteří byli zatčeni a uvězněni právě v důsledku své drogové kriminální činnosti. V současné době pak již několikátým rokem autor pracuje u Policie ČR a v rámci výkonu své služby se osobně několikrát podílel na akcích zaměřených proti drogové kriminalitě vietnamského etnika. Díky svým kontaktům má možnost vést hloubková interview s příslušníky vietnamské komunity, kteří mají svou vlastní osobní zkušenost s participací na pěstování a distribuci konopí a výrobě a distribuci pervitinu. Výzkum práce tak bude prováděn metodou polostrukturovaných interview vedených se dvěma příslušníky vietnamské komunity, kdy jeden z nich byl stíhán v souvislosti s pěstováním a distribucí konopí a druhý pak v souvislosti s výrobou a distribucí pervitinu. Prostřednictvím zjištěných informací pak budou zodpovězeny následující výzkumné otázky:

1. Která z věkových skupin v rámci vietnamské komunity nejvíce realizuje produkci a distribuci pervitinu a konopí?
2. Jaké motivační faktory působí na příslušníky vietnamské komunity v procesu produkce a distribuce pervitinu?

3. Jaké motivační faktory působí na příslušníky vietnamské komunity v procesu produkce a distribuce konopí?
4. Jak se konkrétně v případě distribuce a produkce/pěstování pervitinu a konopí projevuje provázanost legálního a nelegálního prostředí, tolik typická pro vietnamskou kriminální činnost?

1.2 Metodika výzkumu

Už v úvodu bylo avizováno, že praktická část práce je založena na vlastním výzkumném šetření provedeném autorem práce. Základní strategií sběru dat jsou rozhovory, což znamená, že se jedná o kvalitativní výzkumné šetření. V následující kapitole bude představena metodika výzkumu, tedy diskurs výzkumu, metody sběru dat a vyhodnocování, organizace výzkumu a výzkumný vzorek. Provedený výzkum je kvalitativního charakteru, což znamená, že se jedná o typ výzkumu, který je realizovaný jako nenumerné výzkumné šetření, jehož cílem je interpretace nějaké sociální reality. To znamená, že takto postavený výzkum se snaží o vytváření nových realit a hypotéz, které pomáhají k porozumění zkoumaných jevů, k popisu a interpretaci lidského života, což se nejčastěji děje slovy samotných zkoumaných jedinců. Pro kvalitativní typ výzkumu je typické, že realita, tedy zkoumaný jev, je studována podrobně a do hloubky, což umožňuje fakt, že kvalitativní výzkum sbírá velké množství informací od menšího počtu respondentů.² Právě z těchto důvodů byl kvalitativní výzkumný diskurz zvolen i pro toto výzkumné šetření.

Jako strategie sběru dat bylo zvoleno interview, tedy rozhovor, což je metoda, která je považována za jednu z časově nejnáročnějších metod, která však současně díky neustálé interakci mezi tazatelem a dotazovaným přináší velice zajímavé a detailní informace o zkoumaném problému či jevu. Interview může být vedeno i skupinově, ovšem mnohem využívanější je forma individuálních rozhovorů, která byla použita i v předkládané práci. Interview jako takové však nestojí samostatně, protože při jeho vedení je současně prováděna také metoda pozorování, která umožňuje kromě dekodování verbálních promluv také identifikaci ostatních, nonverbálních komunikačních znaků. I ty jsou pro výzkumníka velice důležité. Nepopiratelnou výhodou této metody je fakt, že v jejím průběhu může badatel flexibilně reagovat

---

² DISMAN, M. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. Praha, 2002, s. 13.

na změněnou situaci či získané informace a výzkum může směřovat tak, aby bylo dosaženo opravdu efektivních a vypovídajících výsledků.³

Pro předkládaný výzkum byla zvolena forma polostrukturovaného interview, která je charakteristická tím, že výzkumník má sice dopředu nachystaný průběh interview a alespoň rámcové znění otázek a jejich pořadí, ale současně je připraven reagovat na aktuální změny a situace a výzkum jim přizpůsobovat.⁴ Jak už bylo zmíněno výše, rozhovory byly vedeny individuálně, to znamená s každým členem výzkumného vzorku zvlášť. Výzkumný vzorek byl tvořen dvěma příslušníky vietnamské menšiny žijící v ČR, kdy oba mají svou osobní a přímou zkušenost s distribucí a produkcí marihuany a pervitinu.

Oba respondenti, se kterými byl předkládaný výzkum realizován, zná badatel osobně a oba kontaktoval s prosbou o participaci na výzkumu na základě jejich příslušnosti k badatelově širší sociální síti kontaktů. Vzhledem k tomu, že oba respondenti byli za distribuci a produkci marihuany, respektive pervitinu stíháni, zůstávají oba na své vlastní přání v anonymitě. Rozhovory byly vedeny individuálně, kdy badatel prakticky ihned po kontaktování respondentů stanovil termíny schůzky, na kterých byly rozhovory realizovány. Časový plán výzkumu byl tedy velice krátký a zahrnoval asi týden, ve kterém došlo ke kontaktování respondentů a realizaci rozhovorů. Ty pak byly následně vyhodnoceny a výsledky prezentovány formou praktické části předkládané bakalářské práce.

Vzhledem k tomu, že oba subjekty výzkumného souboru autor práce znal již z předchozích styků, nebylo třeba zahrnout do interview otázky identifikačního charakteru, protože autor věděl, že oba respondenti mají přímou zkušenost s produkcí a distribucí drog, přičemž jeden s marihuanou, druhý s pervitinem. Tyto skutečnosti byly primárním selektivním činitelem vedoucím k oslovení právě těchto dvou subjektů. Vzhledem k předchozí vzájemné zkušenosti bylo také předem zřejmé, na jak dlouhou dobu byli oba členové výzkumného souboru za svou drogovou kriminální činnost odsouzeni, jak dlouhý čas ve vězení strávili, a další charakteristiky. Interview jako takové se tak zaměřovalo již pouze na specifické otázky týkající se samotné produkce a distribuce obou zkoumaných drog. Znění jednotlivých otázek a podoba polostrukturovaného interview jsou součástí předkládané práce jako příloha číslo 1.

---

³ MIOVSKÝ, M. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha, 2006, s. 83.

⁴ MIOVSKÝ, M. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha, 2006, s. 83.

2 DROGY A DROGOVÁ KRIMINALITA

Chování spojené s návykovou látkou je vždy považováno za nežádoucí a v ČR je po roce 1989 patrný neustálý nárůst nejen uživatelů drog, ale také drogové kriminality. Drogová kriminalita na našem území vykazuje velkou míru rozmanitosti a rozsáhlosti, čímž se řadí na úroveň vyspělých západoevropských států. Drogová kriminalita je velice nebezpečným jevem, protože, jak uvádí Mahdalíčková⁵: „...*obchod s drogami je nedílně spojen s jedním z nejnebezpečnějších jevů současného světa – s organizovaným zločinem.*“ V následující kapitole budou definovány základní pojmy související s problematikou drogové kriminality tak, aby pak mohly být získané poznatky aplikovány na téma drogové kriminality vietnamské komunity v ČR.

2.1 Drogová teorie

Drogou bývá označována každá substance přírodního nebo uměle vytvořeného charakteru, která má psychotropní účinky. Psychotropní účinky mění lidské vnímání dané skutečnosti, a proto je zneužívána pro změny nálad spojených se zážitky. Současně však drogy vyvolávají závislost, která se projevuje u každého člověka a každé drogy naprosto individuálně a která je však reakcí na zneužívání drog vždy.⁶ Původně sloužila látka nazývaná arabsky durana jako lék a jednalo se o sušený materiál rostlinného nebo živočišného původu.⁷

Droga je tedy látka, která vpravena do živého organismu, může pozměnit jednu nebo více jeho funkcí, takže kromě léčiv a drog v užším slova smyslu jsou takto označovány i látky běžně dostupné a používané, jako alkohol, cigarety či káva, stejně jako počítačové hry nebo automaty.⁸ V běžném pojetí jsou drogy nelegálními návykovými látkami, které jsou hrozbou pro jedince i pro společnost, protože vyvolávají drogovou závislost, což je stav vyvolaný nadměrným a častým užíváním návykových látek. Drogy jsou zneužívány právě pro své účinky na psychiku člověka a drogová závislost je považována za nemoc.⁹

---

⁵ MAHDALÍČKOVÁ, J. *Víme o drogách všechno?* Praha, 2014, s. 15.

⁶ PREŠL, J. *Drogová závislost.* Praha, 1994, s. 9-11.

⁷ NEŠPOR, K. a H. PROVAZNÍKOVÁ. *Slovník prevence problémů působených návykovými látkami.* Praha, 1997, s. 13.

⁸ NEŠPOR, K. a H. PROVAZNÍKOVÁ. *Slovník prevence problémů působených návykovými látkami.* Praha, 1997, s. 13.

⁹ CHMELÍK, J. *Drogová kriminalita.* Praha, 1999, s. 4-5.

Pro potřeby legislativy je droga zneužívaná pro své psychotropní účinky označována jako návyková látka. Podle trestního zákoníku § 130¹⁰ je návykovou látkou alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky, které mohou nepříznivě ovlivňovat psychiku člověka, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti a sociální chování. V souvislosti s tím, jak široké spektrum látek a jejich účinků drogy jako návykové a omamné látky mají, existuje celá řada členění a kategorizací. Kritérii jednotlivých kategorizačních systémů mohou být chemická podobnost látek, účinky konkrétních druhů drog na lidský organismus, typ závislosti vznikající v důsledku užívání apod.

Nejčastějším druhem členění je členění vycházející z rizika vzniku závislosti. Z tohoto úhlu pohledu rozlišujeme drogy měkké a drogy tvrdé, kdy toto členění má evokovat míru rizika vzniku závislosti na konkrétní látce. Měkké drogy tak představují akceptovatelné riziko a jedná se o všechny legální drogy a produkty z konopí. Naopak drogy tvrdé jsou drogy s neakceptovatelným rizikem vzniku závislosti a je to označení pro všechny nelegální drogy nepatřící do skupiny měkkých drog.¹¹

Na základě účinků na lidský organismus se drogy člení na halucinogeny, opiáty a stimulanty. Je však třeba upozornit na to, že účinky některých drog na lidský organismus jsou těžko zařaditelné pouze do jedné skupiny, takže toto členění bývá hodně variabilní.¹² Asi nejpřesnějším a nejstálejším členěním drog je členění vypracované Mezinárodní klasifikací nemocí, které vychází z druhu závislosti, která vzniká v důsledku zneužívání látky nebo skupiny látek. Pod označením F10 – F19 jsou uvedeny poruchy duševní a poruchy chování způsobené:¹³

- užíváním alkoholu,
- užíváním opioidů (morfium, heroin, opium),
- užíváním kanabinoidů (marihuana, hašiš),
- užíváním sedativ nebo hypnotik,
- užíváním kokainu (patří mezi stimulanty),
- užíváním jiných stimulancií včetně kofeinu (extáze, metamfetamin),

---

¹⁰ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 11, s. 354-464.

¹¹ VALÍČEK, P. a kol. *Rostlinné omamné drogy*. Benešov, 2000, s. 21.

¹² VALÍČEK, P. a kol. *Rostlinné omamné drogy*. Benešov, 2000, s. 21.

¹³ *Poruchy duševní a poruchy chování F10-F19* [online]. WHO/ÚZIS ČR. © 2014-4-1 [cit. 2018-01-24]. Dostupné z WWW: < <http://www.uzis.cz/cz/mkn/F10-F19.html>>.

- užíváním halucinogenů (LSD, psilocybinové houby),
- užíváním tabáku,
- užíváním prchavých rozpustidel (toluen),
- užíváním více drog a jiných psychoaktivních látek.

Jak už bylo řečeno výše, zneužívání drog je v ČR velkým problémem. Navíc se ČR zařadila mezi země, které nejsou jen tranzitní stanicí při pašování drog, ale kde se ve vysoké míře drogy vyrábí a distribuují. Zatímco před rokem 1989 většina výrobců drog byla současně jejich samotnými uživateli a jednalo se o uzavřenou komunitu, dnes je droga obchodním artiklem, takže drogová scéna se řídí pravidly ekonomie a obchodu.¹⁴ Drogy jsou v ČR zneužívány bez ohledu na lokalitu či věk. Mezi uživateli je tak vysoké procento dětí a mládeže, stejně tak se zneužívání nestalo devízou velkých měst, ale setkáváme se s ním i v malých městech a obcích. Mezi nejužívanější drogy v ČR patří pervitin, extáze a marihuana, s čímž souvisí také problém výroby a distribuce těchto látek na našem území.

2.2 Problematika kriminality spojené s drogami

Drogová závislost je sociálně-patologickým jevem, který má silně negativní důsledky na celou společnost. S užíváním drog a závislostí se pojí nerespektování společenských norem ústící do kriminálního chování a jednání. Drogová kriminalita však není spojena jen se samotnými uživateli drog, ale zahrnuje i činnosti páchané nezávislými osobami. Drogová kriminalita je totiž velice široký pojem zahrnující vlastní drogovou kriminalitu, opatrovací kriminalitu a kriminalitu páchanou pod vlivem drog. Kriminalita páchaná pod vlivem drog je charakteristická tím, že jejím pachatelem je uživatel látky, a to ať už v intoxikačním nebo abstinčním stavu. Nejčastěji se jedná o majetkovou a násilnou trestnou činnost. Trestná činnost směřující k získání prostředků pro uspokojení drogové závislosti je označována jako kriminalita opatrovací.¹⁵

Vzhledem k tématu předkládané práce je důležité zaměřit se na vlastní drogovou kriminalitu, která zahrnuje veškerou trestnou činnost páchanou v souvislosti s nelegální dispozicí s drogami. Konkrétně se jedná o držení, užívání, výrobu, distribuci drog, jejich

¹⁴ TRÁVNÍČKOVÁ, I. *Specifické aspekty zneužívání drog u žen*. Praha, 2001, s. 76-78.

¹⁵ TRÁVNÍČKOVÁ, I. a P. ZEMAN. *Kriminální kariéra pachatelů drogové kriminality*. Praha, 2010, s. 26-27.

vývoz a dovoz a další přidružené činnosti.¹⁶ Kromě tohoto dělení drogové kriminality se v literatuře objevuje ještě členění na primární a sekundární drogovou kriminalitu. Primární drogová kriminalita podle trestního zákoníku¹⁷ zahrnuje nedovolenou výrobu a jiné nakládání, přechovávání a pěstování omamných látek a jedů, nedovolené pěstování rostlin obsahující omamné a psychotropní látky, výrobu a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu a šíření toxikomanie. Naopak sekundární drogová kriminalita zahrnuje trestné činy páchané v souvislosti se zneužíváním drog, tedy trestnou činnost páchanou pod vlivem drog nebo vedoucí k získání prostředků na nákup drogy.¹⁸

Detailní charakteristiku a výčet drogové kriminality poskytuje česká legislativa. Hlavní právní předpisy upravující nakládání s legálními a nelegálními drogami jsou zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, zákon č. 272/2013 Sb., o prekursorech drog. Trestné činy spojené s držením, výrobou, nakládáním s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleným pěstováním, šířením toxikomanie apod. jsou obsaženy v zákonu č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějšího předpisu v § 283 až § 288¹⁹. „*Jednání spočívající v neoprávněném přechovávání omamné či psychotropní látky v malém množství pro vlastní potřebu a dále jednání spočívající v neoprávněném pěstování rostlin nebo hub obsahující omamnou nebo psychotropní látku pro vlastní potřebu v malém množství je postihováno jako přestupek dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Hranice tohoto malého množství (v zákoně definovaného jako "množství větší než malé") není stanovena žádným právním předpisem a posouzení je ponecháno na orgánech činných v trestním řízení. Protiprávním jednáním je také umožnění neoprávněného požívání omamných a psychotropních látek osobě mladší osmnácti let, které se dle míry závažnosti postihuje jako trestný čin nebo přestupek.*“

Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami je trestným činem nejpřísněji trestaným. Trestná je nejen příprava omamných a psychotropních látek a jedů, ale také jejich pěstování a pěstování rostlin obsahujících

---

¹⁶ TRÁVNÍČKOVÁ, I. a P. ZEMAN. *Kriminální kariéra pachatelů drogové kriminality*. Praha, 2010, s. 26-27.

¹⁷ § 283, 284, 285, 286 a 287 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸ NOVOTNÝ, O. a J. ZAPLETAL. *Kriminologie*. Praha, 2008, s. 426-428.

¹⁹ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 11, s. 354-464.

omamnou nebo psychotropní látku.²⁰ Výroba je pak pojem zahrnující průmyslovou i řemeslnou distribuci omamných a psychotropních látek a nedovolená (neoprávněná) výroba je jakékoli jiné vytvoření či zhotovení omamných a psychotropních látek subjektem, který nemá k takovéto činnosti oprávnění. O trestný čin se jedná podle trestního zákoníku i v případě, že je výroba realizovaná pouze pro vlastní potřebu.²¹

Drogová kriminalita je tedy pojem velice široký zahrnující celou řadu činností. Důležité je také rozlišovat mezi drogovou kriminalitou organizovanou a neorganizovanou, tedy prostou. Spojitost organizovaného zločinu a drogové kriminality je všeobecně známým jevem, což souvisí právě s tím, že výroba a distribuce drog je zejména výnosným obchodem, méně již prostředkem uspokojování vlastních potřeb užívání drogy. Organizovaná kriminalita je velice profesionální činností, která je páchána plánovitě a koordinovaně. Pro organizovanou drogovou kriminalitu je pak typické, že je páchána na bázi etnického či národnostního základu. Navíc se jedná o kriminalitu latentní, tedy skrytou, což značně ztěžuje její potlačování ze strany státu.²²

---

²⁰ §283 – 285 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů.

²¹ ŠÁMAL, P. *Trestní zákoník: komentář*. Praha, 2012, s. 143.

²² NOVOTNÝ, O. a J. ZAPLETAL. *Kriminologie*. Praha, 2008, s. 426-428.

3 VIETNAMSKÁ KOMUNITA V ČR

Vietnamská komunita patří v ČR k těm nejpočetnějším a její historie života v ČR není tak krátká, jak by se mohlo na první pohled zdát. Migrace Vietnamců do ČR se odehrála v několika vlnách a v důsledku toho žije v současnosti na našem území generace Vietnamců, která se zde již narodila, ovládá český jazyk a přizpůsobuje se středoevropskému způsobu života. V následující kapitole je přiblížena historie příchodu Vietnamců do ČR, jejich způsob života, tradice a začlenění do majoritní společnosti.

3.1 Historie vietnamské komunity v ČR

Příchod Vietnamců na území dnešní ČR v takovém rozsahu, abychom mohli mluvit o základech vytváření vietnamské komunity v tomto prostoru, spadá do druhé poloviny 20. století, tedy do doby komunistického Československa. Právě přístup státu k procesu migrace Vietnamců na české území je rozhodujícím kritériem při jejich členění. Jedná se o tři samostatné etapy. První etapa spadá do doby komunismu a je to období bilaterálních smluv, které byly deklarováním pomoci Československa Vietnamu. V 90. letech 20. století mluvíme o tzv. době „volnosti“, kdy měla drtivá většina Vietnamců na našem území možnost svobodně podnikat. Poslední etapa je charakteristická platností nového cizineckého zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož cílem bylo snížení počtu cizinců působících na území ČR.²³

V 50. a 60. letech 20. století přicházely do tehdejšího Československa izolované skupinky Vietnamců, a to na základě vzájemných československo-vietnamských bilaterálních dohod o kulturní a vědecko-technické spolupráci.²⁴ V 70. a 80. letech se situace změnila, protože v roce 1973 přišla vietnamská strana s návrhem na zvýšení počtu Vietnamců přicházejících do Československa až na 12 tisíc osob. Lidé z těchto migračních vln byli pro Československo velice levnou pracovní silou, která zde získávala zaučení, vyškolení a zkušenosti, které by ve vietnamských podmínkách nikdy nebyla schopná získat.²⁵ Dalším mezníkem vietnamské migrace do ČR byl rok 1990, kdy v důsledku revoluce v Československu přestaly také platit vzájemné mezistátní

²³ BROUČEK, S. *Aktuální problémy adaptace vietnamského etnika v ČR*. Praha, 2003, s. 14-15.

²⁴ PECHOVÁ, E. *Migrace z Vietnamu do České republiky v kontextu problematiky obchodu s lidmi a vykořisťování*. Praha, 2007, s. 16.

²⁵ BROUČEK, S. *Aktuální problémy adaptace vietnamského etnika v ČR*. Praha, 2003, s. 14-15.

smlouvy. Československo tak sice přerušilo s Vietnamem téměř veškeré styky, ale realizace hromadného posílání Vietnamců zpět do vlasti nebyla nijak zvlášť důsledná.²⁶

V 90. letech tak pokračovala migrační vlna Vietnamců do Československa, respektive ČR, a byla charakteristická tím, že ji z převážné části tvořili příbuzní a známí těch, kteří zde již žili v předcházejícím období. Původní migrace založená na mezinárodní pomoci se tak velice rychle transformovala na klasickou ekonomickou migraci, v rámci které však Československo v letech 1990 – 1991 často plnilo pouze roli tranzitní země. Ti, kteří nepokračovali dále do Německa či Rakouska, zakládali v době po revoluci společně s Čechy firmy a na základě takto vedených podnikatelských aktivit se stávali živnostníky s dlouhodobým a trvalým pobytem v ČR. Od roku 1992 tak můžeme sledovat vytváření a doplňování lokálních vietnamských komunit na českém území, jejichž základ tvořili buď Vietnamci v ČR již usedlí, nebo nově příchozí. Imigrace vietnamského etnika v tomto období zahrnovala nejen příchod příbuzných v ČR již usedlých Vietnamců, ale také celou řadu Vietnamců z Německa, kteří po roce 1993 po ukončení pracovních smluv s NDR museli zemi opustit. Další proud tvořila nelegální migrace přicházející přímo z Vietnamu.²⁷

S tím, jak se zvyšoval počet Vietnamců žijících na českém území, postupně se také transformovalo jejich uspořádání. Na počátku 90. let vznikaly lokální komunity, které se dále členily na další skupiny, jejichž vznik byl určován nejčastěji rodinnými vztahy, společným původem či shodnými zájmy vycházejícími např. z příslušnosti ke společnému tržišti. Postupně se tak začala vytvářet vietnamská komunita, která se dále vnitřně strukturovala a stratifikovala. Ústředním bodem spojujícím takto tvořené vietnamské komunity byly tržnice a vedoucím prvkem pak její majitelé a dovozci zboží. Už v dobách komunismu využívali Vietnamci přicházející do Československa toho, že zde měli přístup ke zboží a věcem, které v jejich zemi nebyly běžné. Často zde tak i po dokončení studií či pracovní praxe zůstávali a snažili se vydělat a získat prostředky pro své rodiny doma. Podobná situace panovala i v rámci migrační vlny 90. let a je běžná dodnes.²⁸

Stejně tak i v dnešní době přicházejí Vietnamci do ČR většinou pouze na krátkou dobu, a to s vyhlídkou ekonomických výdělků, kterými zajistí svou rodinu

---

²⁶ kol. *Vietnamci, Mongolové a Ukrajinci v ČR – pracovní migrace, životní podmínky, kulturní specifika. Informační příručka Policie ČR.* Praha, s. 9.

²⁷ BROUČEK, S. *Aktuální problémy adaptace vietnamského etnika v ČR.* Praha, 2003, s. 15-16.

²⁸ kol. *Vietnamci, Mongolové a Ukrajinci v ČR – pracovní migrace, životní podmínky, kulturní specifika. Informační příručka Policie ČR.* Praha, s. 10.

a příbuzné ve Vietnamu. Po určité době se však do ČR přestěhují i jejich rodiny nebo si zde založí rodiny vlastní a z krátkodobého pracovního pobytu se z těchto migrantů stávají trvalí občané ČR. Z jednotlivých migračních vln pak vychází také vnitřní stratifikace vietnamských komunit v ČR, kdy nejvyššího postavení v jejím středu dosahují ti, jež v zemi žijí nejdéle, následováni členy migrační vlny z 90. let a až na posledním stupínku se vyskytují lidé přicházející do ČR po roce 2000.²⁹

3.2 Současný stav vietnamské komunity v ČR

V roce 2013 se vietnamské etnikum žijící v ČR stalo národnostní menšinou³⁰, což především znamená, že má svého zástupce v Radě vlády pro národnostní menšiny. V praxi se příslušnost k národnostní menšině projevuje nárokem na státní podporu jazyka a kultury, takže oproti cizincům, kterými byli Vietnamci do roku 2013, má národnostní menšina řadu výhod v oblasti kultury, školství a financí. Dá se říci, že postupně tak probíhá asimilace vietnamského etnika do české majoritní společnosti, což je mimo jiné důsledek toho, že již několikátá generace Vietnamců se narodila v ČR, navštěvuje české školy a je součástí českého kulturního a společenského prostředí. Přesto je vietnamská komunita v ČR velice uzavřenou národnostní skupinou, která si zachovává celou řadu svých zvyků a norem chování.

Co se týče zastoupení, je vietnamská menšina v ČR jednou z nejpočetnějších, ovšem přesné odhady nejsou možné právě vzhledem k vysokému počtu těch, kteří zde žijí nelegálně. Vietnamské etnikum se nejvíce vyskytuje v pohraničních oblastech, konkrétně v Karlovarském kraji a Ústeckém kraji, dále pak v Praze, středních Čechách, Plzeňském kraji, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Zajímavý je také fakt, že mezi Vietnamci žijícími v ČR je vyšší zastoupení mužů než v rámci jiných komunit a také Vietnamci v ČR mají ve svých řadách nejvyšší počet dětí a mladistvých do čtrnácti let.³¹ Vietnamské etnikum je specifické uchováváním si svých vlastních

---

²⁹ kol. *Vietnamci, Mongolové a Ukrajinci v ČR – pracovní migrace, životní podmínky, kulturní specifika. Informační příručka Policie ČR*. Praha, s. 10.

³⁰ Stalo se tak 3. července 2013 usnesením vlády č. 530, kterým v Radě vlády pro národnostní menšiny začali nově zasedat zástupci Vietnamců a Bělorusů (viz usnesení vlády ČR ze dne 3. července 2013 č. 530 o změně Statutu Rady vlády pro národnostní menšiny a o jmenování členů této Rady, dostupné na WWW: <[https://kormoran.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/23639B88A9E8E312C1257B9C0021CC5A/\\$FILE/530%20uv130703.0530.pdf](https://kormoran.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/23639B88A9E8E312C1257B9C0021CC5A/$FILE/530%20uv130703.0530.pdf)>).

³¹ PECHOVÁ, E. *Migrace z Vietnamu do České republiky v kontextu problematiky obchodu s lidmi a vykořisťování*. Praha, 2007, s. 17-20.

kulturních tradic, a to i přesto, že jak v samotném Vietnamu, tak v ČR jsou tito lidé stále častěji a více v kontaktu s ostatními kulturami.³²

Vietnamská komunita v ČR se neustále vyvíjí a přetváří. Ti, kteří do země přicházejí nově, se shlukují kolem osob žijících v ČR už dlouho. Vietnamská komunita v ČR je značně uzavřená, což je primárně důsledkem odlišnosti vietnamské kultury od české. Tyto rozdíly jsou ještě umocněny silnou jazykovou bariérou. Uzavřenost vietnamské komunity v Čechách je také důsledkem historického vývoje, protože už Vietnamci přicházející do komunistického Československa udržovali s majoritní společností jen velice omezené styky. Tito příchozí měli svá vlastní ubytovací zařízení a program, takže se s československou společností prakticky nesetkávali, což vedlo již tehdy ke vzniku celé řady předsudků na obou stranách.³³

Stratifikace uvnitř vietnamské komunity je vytvářena na privilegovanosti jedné skupiny Vietnamců nad ostatními. Starousedlíci nejen díky znalosti českého prostředí, ale také díky vyšší jazykové vybavenosti poskytují nově příchozím služby, které se týkají např. právního poradenství, servisu v podnikatelské a občansko-právní oblasti, pomáhají s vyřizováním příslušných dokladů nutných k pobytu v ČR a tlumočí. Změny v rámci vietnamské komunity v ČR způsobuje zejména fakt, že mladí lidé se na českém území většinou již narodili a české kulturní a společenské prostředí je pro ně bližším než prostředí vietnamské. Nové generace Vietnamců narozených v ČR nebo které zde žijí od útlého dětství, jsou nazývány jako tzv. banánové děti a většinou už se jedná o integrální součást české společnosti. Tato generace se velice snadno adaptuje na české prostředí a zpětně tak ovlivňuje vietnamskou komunitu žijící v ČR.³⁴

Postupně tak dochází k narušování některých zažitých vietnamských kulturních a společenských pravidel, ovšem stále zůstává stěžejním zaměřením na rodinu. Rodina je pro Vietnamce velice důležitá a v rámci rodinných vztahů panuje blízkost, a to i mezi vzdálenějšími příbuznými. Pro Vietnamce je zásadní, aby svým rodičům a své rodině projevovali náležitou úctu a kromě rodičů mohou na postu autority figurovat i učitelé nebo starší sourozenci. Hlavním reprezentantem rodiny je muž. Tyto aspekty života jsou ve vietnamské komunitě důsledkem konfucianství, které je pro Vietnamce typickou vírou. Uzavřenost vietnamské komunity je pak dána také mnohými maličkostmi,

---

³² ŠIŠKOVÁ, T. *Menšiny a migranti v České republice. My a oni v multikulturní společnosti 21. století*. Praha, 2001, s. 100.

³³ ŠIŠKOVÁ, T. *Menšiny a migranti v České republice. My a oni v multikulturní společnosti 21. století*. Praha, 2001, s. 100-101.

³⁴ PECHOVÁ, E. *Migrace z Vietnamu do České republiky v kontextu problematiky obchodu s lidmi a vykořisťování*. Praha, 2007, s. 25.

kterými se toto etnikum odlišuje od české majoritní společnosti v každodenním styku. Pro Vietnamce je tak např. typická uzavřenost a snaha nevměšovat se či nevyvolávat konflikty, nejsou zvyklí prezentovat na veřejnosti své mínění, názory či upozorňovat někoho jiného na chyby.³⁵

---

³⁵ ŠIŠKOVÁ, T. *Menšiny a migranti v České republice. My a oni v multikulturní společnosti 21. století*. Praha, 2001, s. 100-101.

4 DROGOVÁ PROBLEMATIKA VIETNAMSKÉ KOMUNITY V ČR

I když se o drogové kriminalitě v souvislosti s vietnamskou komunitou dá hovořit až po roce 1989, určitá míra kriminality a kriminální činnosti byla v rámci vietnamského etnika u nás provozována vždy. Přesto že už v druhé polovině 80. let 20. století docházelo k zakládání prvních vietnamských struktur na území tehdejšího Československa, nebyla vietnamská trestná činnost dlouhou dobu efektivně řešena. V následující kapitole bude nejprve přiblížena otázka kriminální činnosti páchaná vietnamským etnikem jako taková a následně budou popsány aspekty drogové kriminality Vietnamců v ČR s tím, že důraz bude kladen na téma marihuany a pervitinu.

4.1 Problém kriminality Vietnamského etnika

Vietnam je zemí, která patří mezi tři největší a nejvýznamnější distributory opia v celém asijském prostoru, což způsobuje velice vážnou situaci s drogovou kriminalitou ve Vietnamské socialistické republice.³⁶ S tím, jak v posledních desetiletích narůstá počet Vietnamců žijících mimo území Vietnamu, narůstá také kriminalita v jednotlivých vietnamských diasporách. Jak uvádí Nožina³⁷, vietnamská kriminalita „...je jedním z dynamických a zároveň nejméně prostudovaných krimogenních fenoménů, které zasahují evropský prostor.“ Jak vychází z výše uvedeného, s kriminalitou páchanou příslušníky vietnamského etnika se v současné době potýkají evropské země bez rozdílu.

Stejně tak i ČR. Shodně jako celá Evropa, také ČR musí čelit vietnamské kriminalitě, která zahrnuje celou škálu aktivit od ekonomické kriminality přes převaděčství, obchod s bílým masem, prostituci, násilný zločin, krádeže, padělatelské aktivity, obchod s drogami až po obchod se zbraněmi.³⁸ V ČR jsou právě tyto kriminální činnosti těmi hlavními, které páchají příslušníci vietnamského etnika a proti kterým musejí orgány ČR zasahovat. Nebylo tomu tak ale vždycky.

Pravděpodobně v polovině 80. let minulého století začala vietnamská kriminální činnost, která v té době byla spojena výhradně s drobným podnikáním vietnamských

³⁶ NOŽINA, M. *Svět drog v Čechách*. Praha, 1997, s. 146.

³⁷ NOŽINA, M. Vietnamské kriminální sítě v České republice. In: STRÍTECKÝ, V. a kol. *Česká zahraniční politika: mezi politickým (ne)zájmem a byrokratickou efektivitou*. Praha, 2011. s. 70.

³⁸ NOŽINA, M. Vietnamské kriminální sítě v České republice. In: STRÍTECKÝ, V. a kol. *Česká zahraniční politika: mezi politickým (ne)zájmem a byrokratickou efektivitou*. Praha, 2011. s. 71.

dělníků, kteří se snažili vylepšit své příjmy, které byly v tehdejší Československu asi na polovině reálných mezd. Protože v socialistickém Československu nebylo dovoleno přivydělávat si nekontrolovanou pracovní činností, byly nelegální a pololegální aktivity na českém černém trhu jedinou možností vietnamských dělníků působících na československém území, jak zvýšit svůj životní standard.³⁹

Vietnamští dělníci působící v Československu dokázali ve spolupráci s oficiálními místy využít poptávky po zboží západního typu, které nebylo v tehdejší socialistickém Československu dostupné. Jejich nelegální a pololegální činnost se soustředila na dovoz a následnou distribuci textilního zboží padělaných značek, levné elektroniky asijských značek a dalších produktů. Změny po roce 1989 pak vedly k tomu, že organizovaná trestná činnost nabyla na rozsahu, a vzhledem k tomu, že československé podsvětí nebylo schopné nové podmínky pokrýt, nebývalého vzestupu se dočkaly organizované skupiny zahraničních uskupení.⁴⁰

V tomto ohledu měla vietnamská komunita v Československu a následně v samostatné ČR velkou výhodu v tom, že již před rokem 1989 zde žila v porovnání s jinými etniky velice početná menšina, která mohla po přechodu země k tržnímu hospodářství navázat na svou předchozí činnost a její kriminální aktivity tak byly vlastně jen rozšířením aktivit stávajících. Kriminální činnost vietnamské komunity na území ČR tak byla původně soustředěna převážně na pašeráctví, a to v oblasti elektroniky a textilního průmyslu. Brzy po změně poměrů a ukotvení takto zaměřených sítí se však situace začala měnit.

Postupně se na legální, pololegální a nelegální činnost spojenou s obchodními aktivitami vietnamských firem a podnikatelů začaly nabalovat i další kriminální činnosti. Od 90. let 20. století se tak vietnamské etnikum profiluje v oblasti pašování zboží, v oblasti hazardních her, padělání úředních dokladů, lichvářství, vymáhání dluhů, ilegální migrace, prostituce a od poloviny 90. let 20. století pak významně také v oblasti obchodu s drogami. V tomto ohledu je však nutné připomenout, že systematické shromažďování informací k drogové kriminalitě páchané příslušníky asijských komunit je v ČR prováděno až od roku 1995. V rámci takto získávaných informací bylo zjištěno,

---

³⁹ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 80.

⁴⁰ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 80.

že v souvislosti s drogovou problematikou a kriminalitou je nutné rozlišovat mezi čínskými, vietnamskými a ostatními asijskými komunitami.⁴¹

Postupně docházelo k tomu, že obchod s drogami nabýval ve vietnamské komunitě stále větší důležitosti a současně bylo možno detekovat vzestup Vietnamců v hierarchii skupin obchodníků s drogami na vyšší posty. Takže zatímco před rokem 2000 byla drogová kriminalita vietnamské komunity iniciována a vedena samotnými konzumenty drog, od roku 2001 Vietnamci velice často přebírají roli organizátorů distribuce drog do vlastních rukou a jedná se o množství velice významná.⁴²

Kriminální činnost vietnamské komunity v ČR vykazuje jako hlavní znak provázanost legální a kriminální složky komunity, což je pozůstatek venkovského založení vietnamské mentality a exploatačních strategií. Tyto faktory byly příslušníky vietnamského etnika přeneseny do prostor evropských států, ve kterých jsou klasické modely asijských zločineckých uskupení etablovány na nové podmínky. I díky tomu je možné sledovat rychlý vývoj a zlepšování vietnamských kriminálních struktur.⁴³

4.2 Produkce a distribuce marihuany a pervitinu jako součást vietnamské drogové kriminality

Drogová kriminalita páchaná příslušníky vietnamské komunity je velice zajímavé téma. Všeobecně se dlouhou dobu mělo za to, že zneužívání a prodej drog je Vietnamci, a tedy i celou vietnamskou komunitou, odmítáno a odsuzováno. S tím souvisel také přístup českých policejních složek, které až do přelomu tisíciletí nepředpokládaly významnější zapojení Vietnamců do drogové kriminality. To se však ukázalo po roce 2001 jako mylné, protože v rámci činnosti a aktivit Policie ČR dochází k zadržování osob vietnamského původu zapletených do drogové kriminality. Co se týče variability drog, vietnamští obchodníci obchodují s heroinem, hašišem, LSD, pervitinem a marihuanou.⁴⁴

Výroba a distribuce pervitinu je velkým problémem české drogové kriminality jako takové, jedná se o latentní činnost, na které se stále vyšší měrou podílejí zejména

---

⁴¹ *Výroční zpráva Národní protidrogové centrály 1995* [online]. Praha: Policie ČR, 1996. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zpravy-annual-reports-jahresbericht.aspx>>

⁴² *Výroční zpráva Národní protidrogové centrály 2001* [online]. Praha: Policie ČR, 2002. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zpravy-annual-reports-jahresbericht.aspx>>

⁴³ NOŽINA, M. *Kriminální síť ve vietnamské diaspoře (Případ České republiky)*. Praha, 2009. s. 46.

⁴⁴ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální síť v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 146-147.

vietnamští dealeri. Ti spolupracují přímo s českými výrobci pervitinu a dále drogu pak distribuují mezi uživateli. V oblasti tvrdých drog se však Vietnamci podílejí zejména na výrobě a distribuci heroinu, pervitin stojí v tomto ohledu až za touto drogou. Co se týče pěstování a obchodování s marihuanou, jedná se o činnost provozovanou Vietnamci velice významně, protože marihuana je mezi lehkými drogami mezi vietnamskými dealery a pěstiteli na vrcholu.⁴⁵

Už několikrát bylo zmíněno, že nárůst distribuce a produkce marihuany a pervitinu ve vietnamské komunitě souvisí s nárůstem počtu konečných uživatelů těchto drog mezi Vietnamci. Jak uvádějí autoři Nožina a Kraus⁴⁶ „...zneužívání drog v kulturním prostředí vietnamské komunity vedlo ke vzniku zvláštní formy páchaní této trestné činnosti – zřizování prodejních míst v podobě rodinných domů či bytů, ve kterých byla distribuce prováděna.“ Tato místa se nazývají „šlehárny“ a kromě toho, že si uživatel na tomto místě může dávku aplikovat, má zde také možnost přespání a stravy. Vietnamští distributoři pervitinu a marihuany jsou však oblíbení také mezi českými uživateli, nejen mezi uživateli vietnamského původu. Je to proto, že nabízejí drogy za nižší ceny, přičemž kvalita jejich zboží je relativně vysoká.⁴⁷

Jak už bylo zmíněno výše, v oblasti produkce a distribuce pervitinu nejsou ze strany členů vietnamského etnika patrné žádné zvláštní nárůsty. Zcela zvláštní a zásadní kapitolou v rámci drogové kriminality páchané vietnamským etnikem je pěstování, zpracování a distribuce marihuany. Již od roku 2007 zaznamenávají české policejní orgány obrovský nárůst tzv. hydroponních pěstíren marihuany, což jistě souvisí s tím, že Vietnamci mají zkušenosti s pěstováním podobných rostlin už ze své vlasti. Oblíbenost obchodu s marihuanou je dána zejména tím, že tato drogová kriminalita je spojena s velice nízkými náklady a vysokými zisky, přičemž riziko tohoto druhu trestné činnosti není tak vysoké jako v případě jiných drog.

Za roky pohybu v oblasti obchodu s drogami si vytvořili Vietnamci vlastní celkem úspěšný systém, který v případě obchodu a pěstování marihuany využívají. Základem je nalezení vhodného prostoru, kterým může být bývalý areál zemědělského statku, areál obytného domu, ve kterém již nikdo nebydlí, nebo i byt v ne příliš zabydlené lokalitě. Organizátor drogové činnosti si tento objekt či prostor pronajme, přičemž k tomuto účelu využívá cizí identitu lidí, kteří působí důvěryhodně a nevinně.

---

⁴⁵ NOŽINA, M. *Kriminální síť ve vietnamské diaspoře (Případ České republiky)*. Praha, 2009. s. 89-90.

⁴⁶ NOŽINA, M. *Kriminální síť ve vietnamské diaspoře (Případ České republiky)*. Praha, 2009. s. 90.

⁴⁷ NOŽINA, M. *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální síť v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 181-182.

Organizátor platí nájemné vždy včas a v hotovosti, takže se jeví jako spolehlivý a důvěryhodný obchodní partner. Prvním krokem k vytvoření pěstírny je zvýšení přívodu elektrické energie, což se děje nelegální cestou.⁴⁸

Poté, co je prostor připraven k pěstování, najímá si organizátor tzv. zahradníky, což jsou pracovníci, kteří mají na starost rostliny. Pěstírna funguje jako samostatná buňka, takže její zásobování se děje výhradně v noci a po sklizni se vozí k usušení na zvláštní místa, takže pěstování může probíhat nepřetržitě. Vzhledem k tomu, že marihuana produkovaná vietnamskými pěstírnami vykazuje vcelku vysoké procento THC, bývá distribuována většinou do zahraničí, na domácí trh už o poznání méně.⁴⁹

Vietnamská drogová kriminalita je specifická tím, že i přesto, že se Vietnamci zpočátku soustředili výhradně na obchod s heroinem, dokázali se velice flexibilně a plynule přeorientovat podle poptávky na českém černém trhu. Další zvláštností je fakt, že i přesto, že vietnamská komunita žijící na území ČR je dosti uzavřenou jednotkou, v oblasti drogové kriminality se Vietnamci velice lehce zapojili do sítě drogových distributorů a dokáží bez problémů spolupracovat s dalšími etnickými skupinami participujícími na obchodu s drogami v ČR. Vietnamská komunita je tak v současné době v ČR jednou z nejsilnějších skupin provozujících obchod, produkci a distribuci drog, přičemž konkrétní podoba této drogové kriminality vychází jednak z vietnamských kořenů, jednak ze současného stavu na českém trhu s drogami.

---

⁴⁸ NOŽINA, M. *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 184-185.

⁴⁹ NOŽINA, M. *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 185-187.

5 DROGOVÁ KRIMINALITA POHLEDEM VIETNAMCŮ

Provedené rozhovory bylo nutné interpretovat a vyhodnotit tak, aby měl výzkum vypovídající hodnotu a aby na jeho základě mohly být zodpovězeny stanovené otázky. V následující kapitole je představen způsob interpretace informací získaných provedeným kvalitativním výzkumem a následně prezentovány výsledky, které byly interpretací získány.

5.1 Interpretace získaných informací

Jak už bylo uvedeno výše, interpretace informací získaných kvalitativním výzkumem je jednou z nejsložitějších. Jednou z možností, jak vyhodnotit a metodologicky uchopit množství informací získaných provedenými rozhovory, je jejich obsahová analýza. Ta spočívá v tom, že výzkumník po provedení rozhovorů stanoví kategorie, které v rámci jednotlivých rozhovorů vyhledá, vyhodnotí a srovná, čímž vytvoří z informací statisticky uchopitelné kategorie, se kterými lze dále interpretačně pracovat. Zvolené kategorie musejí v první řadě korespondovat se stanovenými cíli, které byly představeny v metodologické části práce. Ty se zaměřují primárně na to, kdo je distributorem a producentem obou zkoumaných drog v rámci vietnamského etnika v ČR a na motivaci vedoucí české Vietnamce k páčání tohoto druhu kriminální činnosti.

Stejně tak i kategorie utvořené pro interpretaci a vyhodnocení provedených interview musí být stanoveny tak, aby dokázaly přinést dostatečně kvalitní odpovědi na stanovené výzkumné otázky. Hlavními otázkami, kterými se předkládaný výzkum zabývá, je otázka motivace Vietnamců k produkci a distribuci marihuany a pervitinu a období života, kdy se této činnosti příslušníci tohoto etnika zpravidla věnují. Sledovanými kategoriemi, které budou následně vyhodnocovány, tak jsou:

- věk, produkce a distribuce pervitinu a marihuany,
- motivace k produkci a distribuci pervitinu,
- motivace k produkci a distribuci marihuany,
- konkrétní podoba provázanosti legálního a nelegálního prostředí.

Tyto čtyři kategorie či témata jsou pilíři celého výzkumného šetření. Zatímco první kategorie je společná pro oba provedené rozhovory, druhá a třetí kategorie jsou

vyhodnocovány pouze na základě jednoho z rozhovorů a poslední kategorie je opět vyhodnocována jednotně, kvůli snadnější komparaci. Takto stanovené kategorie vyplynuly samostatně v rámci provádění rozhovorů jako společné dílčí aspekty obou zkoumaných jevů. Detaily týkající se výše uvedených kategorií bylo třeba v rámci vedených rozhovorů vyhledat, interpretovat a následně vyhodnotit. V následujících podkapitolách budou jednotlivé kategorie podrobně rozebrány a získané informace interpretovány tak, aby mohly být ověřeny stanovené hypotézy.

5.1.1 Věk produkce a distribuce pervitinu a marihuany

Provedenými rozhovory bylo zjištěno, že oba respondenti se začali v prostředí produkce a distribuce, popřípadě konzumace drog pohybovat už ve velice mladém věku. Respondent, který měl mít v budoucnu problémy s produkcí a distribucí marihuany, získával první drogové zkušenosti v sedmnácti letech, respondent stíhaný za produkci a distribuci pervitinu pak dokonce už ve třinácti letech. První setkávání se světem drog však ani pro jednoho z oslovených neznameno automaticky proniknutí do prostředí jejich produkce a distribuce. Naopak součástí tohoto procesu, a to až už v souvislosti s marihuanou nebo pervitinem, se oba oslovení stali až později.

Z výše uvedených zjištění vyplývá, že role producenta a distributora marihuany či pervitinu byla v obou zkoumaných případech konečným důsledkem určitého předcházejícího vývoje, proto se autor práce v rámci výzkumu zaměřil i na tuto otázku. Kromě toho, v jakém věku se oba oslovení respondenti dostali do prostředí drog a kromě toho, kdy přesně se stali producentem a distributorem konkrétní drogy, bylo také zajímavé zjistit, jak se jejich působení ve světě drogové kriminality spojené s marihuanou a pervitinem vyvíjelo. Bez ohledu na to, o které konkrétní droze je řeč, se ukázalo, že geneze eskalující do produkce a distribuce drogy byla v obou případech prakticky shodná.

Oba respondenti se v prostředí drog zpočátku pohybovali jako příležitostní uživatelé, kteří prostřednictvím drogy ukotvovali svůj sociální status ve vrstevnické skupině. V podstatě je možné konstatovat, že v tomto ohledu se první zkušenosti oslovených Vietnamců s drogou prakticky neliší od podobných případů napříč etnickými skupinami a dokonce i jednotlivými západními zeměmi. Prvotním impulzem k tomu, stát se součástí světa drog, tak byla v obou případech snaha osvědčit se mezi vrstevníky a zapadnout do specifické sociální sítě mladých lidí konzumujících drogy. Zajímavé je jistě i to, že oba oslovení v tomto ohledu v primární fázi měli osobní

zkušenost pouze s konzumací marihuany. Přesto lze v obou případech právě zde hledat kořeny následné drogové kriminální činnosti obou oslovených Vietnamců.

I přesto, že první oslovený Vietnamec měl v následujících letech drobné zkušenosti také s konzumací jiných drog, nestal se jejich pravidelným uživatelem. Místo toho však enormně stoupala jeho konzumace marihuany, která však následně v určitém věku prakticky ustala úplně. Ne náhodou se tento mezník kryje s tím, jak oslovený postupně rozšiřoval své působení v procesu pěstování a prodávání marihuany. Naopak druhý oslovený respondent velice brzy přidal k pravidelné konzumaci marihuany i jiné drogy a díky tomu se začal také vcelku rychle pohybovat v okruhu osob, které se zaměřovali na jejich produkci a distribuci. V obou případech se tak ukázalo, že produkce a distribuce drog není ve vietnamském etniku otázkou jednorázové události či rozhodnutí, ale naopak Vietnamci mají v drogovém prostředí svou určitou vlastní historii, která je postupně vede od vlastní časté či méně časté konzumace až k produkci a distribuci jednotlivých konkrétních druhů drog.

Dá se tak říci, že určit striktně věk, ve kterém příslušníci vietnamského etnika začínají s produkcí a distribucí marihuany nebo pervitinu, není tak jednoznačné. Nejedná se totiž o jeden jasně definovatelný mezník, který by mohl být v jejich životě určen přesným věkem, ale o proces, který probíhá postupně a graduje právě v tom, že se oslovený jedinec stane producentem a distributorem marihuany či pervitinu. Ani jeden z oslovených se tak nestal producentem a distributorem marihuany či pervitinu plánovaně, naopak jejich první setkání se světem drog bylo čistě konzumentské a podle toho se také zpočátku oba oslovení chovali. Přechod k produkci a distribuci drogy byl v obou případech vcelku rychlý. Oslovení vypověděli, že od prvního konzumování drogy už do dvou let v případě Vietnamce stíhaného v souvislosti s marihuanou, respektive do čtyř let v případě druhém, byli oba producentem a distributorem dané drogy se vším, co tato pozice obnáší.

Oba oslovení se tak postupně stali producentem a distributorem dané drogy, a to už před dovršením dvaceti let věku. Dá se tedy říci, že jak první setkání s drogou ve formě konzumace, tak následný postupný přechod k její produkci a distribuci se odehrál v nízkém věku obou oslovených a potvrzuje se tak předpoklad, že produkce a distribuce pervitinu a marihuany je ve vietnamském etniku záležitostí mladší generace. S tímto zjištěním pak koresponduje fakt, že na otázku, jaký je, respektive byl věkový průměr těch, kdo se na produkci a distribuci dané drogy s oslovenými podíleli, odpověděli oba shodně, že se v drtivé většině případů jednalo o jedince do třiceti let

věku. Důvodem ukončení kriminální činnosti v oblasti produkce a distribuce drog po dosažení určitého věku jsou podle oslovených příslušníků vietnamského etnika jednak problémy se zákonem, které mají vzrůstající a prohlubující se tendenci, jednak zakládání vlastních rodin a potřeba věnovat se méně nebezpečné a společensky tolerované výtěžné činnosti.

Dalším důvodem, proč je produkce a distribuce pervitinu a marihuany v rámci vietnamského etnika praktikována spíše mladší a ne starší generací, může být fakt, že se jedná o náročnou a často nebezpečnou činnost, která není vhodná pro lidi určitého věku. Výroba a prodej marihuany a ještě více pak pervitinu je kriminální činností, která je nebezpečná jak s ohledem na její potírání státem, tak pohybem mezi lidmi páchajícími celou řadu kriminálních činností. Jak uvedl příslušník vietnamského etnika stíhaný za produkci a distribuci pervitinu, sám se této činnosti už nevěnuje také proto, že to *„prostě není pro starší a klidné lidi, protože už na ty nervy nemám věk.“* I toto může být jedním z hledisek, která rozhodují o tom, jaká věková kategorie Vietnamců se produkci a distribuci pervitinu a marihuany věnuje.

Zajímavý je také fakt, že v obou případech se u oslovených Vietnamců nekombinovala konzumace a produkce a distribuce dané drogy. Pro oba oslovené byla sice primárním pojitkem se světem drog jejich vlastní konzumace a užívání, ale v procesu toho, jak se z nich stávali producenti a distributoři, postupně ustávala jejich vlastní konzumace drog. Oslovený, který byl následně trestně stíhán za produkci a distribuci marihuany, přestal s konzumací jakýchkoli drog úplně, oslovený shodně stíhaný za kriminální činnost spojenou s pervitinem zůstal příležitostným konzumentem marihuany.

5.1.2 Motivace k produkci a distribuci pervitinu

Jak už bylo řečeno výše, výzkumné šetření ukázalo, že přechod k produkci a distribuci drog není v rámci vietnamského etnika jednorázovou záležitostí, ale postupným procesem. Otázkou, kterou bylo pro zodpovězení otázek třeba dále zkoumat, však bylo, jaké faktory se staly motivací k tomu, aby oslovení jedinci od konzumace drog a pohybu v sociálním prostředí drog a jejich uživatelů přešli k jejich vlastní produkci a distribuci. V tomto směru bylo v průběhu provedených rozhovorů zjištěno, že motivace vedoucí k účasti na produkci a distribuci se liší podle toho, zda se jedná o marihuanu či pervitin. Následující kapitola je zaměřena na otázku motivace k produkci a distribuci pervitinu.

Oslovený příslušník vietnamského etnika, který měl následně ve svém životě problémy s trestnou činností související s produkcí a distribucí pervitinu se do prostředí drog a jejich uživatelů dostal už ve třinácti letech. V tomto věku se sice stal jen příležitostným konzumentem marihuany, zároveň se začal pohybovat v takovém sociálním prostředí, kde přístup a manipulace s nejrůznějšími druhy drog nebyly nic výjimečného. Ovšem drtivá většina konzumentů drog se nestává jejich producenty a distributory. Mezi konzumací drog a jejich případnou osobní produkcí či distribucí neexistuje přímá spojitost. Proto je třeba hledat skutečné motivační faktory, které lze označit za důvody, které Vietnamce usvědčeného z trestné činnosti vycházející z produkce a distribuce pervitinu k této činnosti v reálném životě přivedly.

Sám oslovený potvrdil předpoklad, že jej k produkci a distribuci pervitinu nepřivedla vlastní spotřeba. Dále uvedl, že jako uživatel pervitinu neměl nikdy takovou spotřebu této drogy, aby jej tato skutečnost přivedla k myšlence sám se podílet na jeho výrobě a následném prodeji. I přesto, že se do prostředí producentů a výrobců drog dostal oslovený právě prostřednictvím vlastního užívání drog, nestal se z něj nikdy tak silný a pravidelný uživatel, aby se tento fakt pro něj stal stimulem k vlastní trestné činnosti v této oblasti. Produkce a distribuce pervitinu pro něj nebyla cestou, jak uspokojit vlastní spotřebu drogy. Právě naopak. Oslovený uvedl, že sám ze své zkušenosti může potvrdit, že vlastní časté až pravidelné užívání drog, v extrémním případě závislost na nich, jsou překážkou v efektivním a výdělečném provádění produkce a distribuce jakékoli drogy. Dále oslovený uvedl, že by všem, kdo sami drogy ve větší míře užívají, doporučil, aby se v žádném případě k jejich produkci a distribuci neuchylovali, protože je to spíše kontraproduktivní záležitost.

Uspokojení vlastních potřeb v oblasti konzumace drog může být tedy jako motivace k produkci a distribuci pervitinu ve zkoumaném případě vyloučena. Dalším stimulem vedoucím jedince k produkci a distribuci drog mohou být samozřejmě peníze. Výdělek je rozhodně jedním z nejsilnějších motivačních prostředků k celé řadě činností, ale důležité je si uvědomit, za jakých okolností může být produkce a distribuce pervitinu skutečně finančně výdělečná. Jedná se o to, že tato trestná činnost je spjata s celou řadou nebezpečí, která se netýkají jen konfrontace se zákonem. Oslovený trestně stíhaný příslušník vietnamského etnika, který sám přímo provozoval varnu pervitinu a tento dále distribuoval, uvedl, že proniknutí do tohoto prostředí není vůbec jednoduchou záležitostí.

Takže i přesto, že výdělek sám o sobě může být silným motivačním prvkem k zahájení trestné činnosti v oblasti produkce a distribuce pervitinu, jako stimul nestačí. Oslovený přímo uvedl, že hlavním impulzem pro zpočátku podílení se na chodu jedné z varen a následně k založení varny vlastní byl fakt, že velká část jeho sociálních kontaktů v rámci vietnamského etnika měla o pervitin vysoký zájem. Oslovený tak věděl, že má mezi příslušníky vietnamské komunity zajištěný odběr, který je navíc umocněn tím, že Vietnamci v oblasti konzumace a užívání pervitinu věří více příslušníkům svého etnika než producentům jiných národností. I přesto, že je vaření a prodávání pervitinu kriminální činností, pro osloveného se jednalo o činnost, která mu zaručovala natolik vysokou jistotu výdělku, že se k ní nakonec uchýlil. Takže základním motivem, který u osloveného Vietnamce působícího na poli produkce a distribuce pervitinu rozhodl o provozování této činnosti, byla vysoká poptávka po této droze ve vlastních řadách vietnamské komunity.

Dalším nezanedbatelným motivem byl samozřejmě fakt, že se oslovený v prostředí uživatelů, a tedy i distributorů pervitinu, pohyboval již od raného mládí. Sociální sítě uživatelů, producentů a distributorů jsou podle osloveného natolik propojené, že přechod od konzumace k distribuci či od distribuce k produkci, a to ve všech možných směrech, není vůbec náročný a je závislý jen na osobnosti daného jedince a jeho potřebách a vývoji. Založení vlastní varny pervitinu tak bylo pro osloveného víceméně důsledkem jeho předcházejícího způsobu života. Tím, že sám se nikdy závislým na pervitinu nestal, ale v prostředí této drogy se neustále pohyboval, bylo proniknutí mezi dealery a následně i výrobce jen pokračováním nastoleného vývoje.

Motivační prvky, vedoucí osloveného k produkci a distribuci pervitinu, mohou být identifikovány v zásadě tři – finance, zájem o drogu ve vietnamské komunitě a dlouhodobý pohyb v sociálním prostředí uživatelů drog. Jedná se sice o tři samostatně stojící motivy, ale ve skutečnosti jsou všechny na sebe velice úzce navázány a každý z nich má své opodstatnění jen v kontextu dalších dvou. Během provedeného interview bylo zjištěno, že finanční výdělek byl pro osloveného Vietnamce hlavním motivem k nastartování produkce a distribuce pervitinu, ovšem základním předpokladem pro osloveného bylo, že dopředu věděl, komu a kde bude drogu prodávat. A v tomto směru došlo k ověření dalšího předpokladu. Oslovený příslušník vietnamského etnika potvrdil, že právě jistota toho, že mezi dalšími příslušníky vietnamské komunity má zajištěn pravidelný a vysoký odbyt pervitinu, jej motivovala k tomu, aby se uvedené

trestné činnosti začal věnovat. Motivací k produkci a distribuci pervitinu pro osloveného příslušníka vietnamského etnika tak byla primárně finanční stránka věci, ale ta získala na významu jen díky tomu, že oslovený měl prakticky dopředu jasně danou klientelu.

Stejně tak znalost prostředí uživatelů, producentů a prodejců pervitinu pocházela z jeho vlastního působení a pohybu v této sociální skupině. Tato zkušenost ve svém důsledku podpořila finanční výhody plynoucí z vlastního vaření pervitinu. Díky svým kontaktům a stykům se mohl oslovený Vietnamec pustit do vaření a prodeje pervitinu s tím, že věděl, jaké panují zákonitosti a podmínky v tomto specifickém sociálním prostředí. Jak sám oslovený uvedl, distribuování a prodej pervitinu je natolik zvláštním prostředím, že bez určitých počátečních znalostí a kontaktů je nemožné se v něm osvědčit. Ještě více to pak podle respondenta platí v prostředí vietnamské komunity, která je celkově velice uzavřená a která je i v tomto ohledu silně patriotistická až xenofobní.

5.1.3 Motivace k produkci a distribuci marihuany

V otázce motivů vedoucích příslušníky vietnamského etnika k produkci a distribuci marihuany autor předpokládal, že hlavním motivačním prvkem bude vývoz konopí do zahraničí. Podle Nožiny a Krause⁵⁰ je právě vývoz konopí do zahraničí hlavní trestnou kriminální činností páchanou Vietnamci v souvislosti s marihuanou. Se zjištěními získanými studiem odborné literatury tak korespondovala hypotéza, že hlavním stimulem k výše uvedené trestné činnosti bude vývoz konopí do zahraničí, čímž se uspokojí finanční potřeby producenta a distributora konopí, k čemuž by prodejem na čistě domácím trhu pravděpodobně nedošlo. Stranou je ponechána otázka, proč tomu tak je, zda je to proto, že pěstování konopí je možné prakticky v jakýchkoli podmínkách, takže celá řada příležitostných spotřebitelů si pokrývá svou spotřebu sama nebo prostřednictvím nejbližších známých, protože toto nebylo cílem prováděného výzkumu.

Na rozdíl od prvních dvou otázek tento předpoklad však nebyl prostřednictvím provedeného kvalitativního výzkumu potvrzen. V průběhu provádění interview vyšlo najevo, že oslovený za celou dekádu, kdy se věnoval pěstování a prodeji marihuany, neuskutečnil ani jedinou zásilku pro zahraniční trh a že vše, co za avizované období

---

⁵⁰ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 146-147.

vypěstoval a dále distribuoval, skončilo na trhu domácím. Ukázalo se totiž, že oslovený příslušník vietnamského etnika byl k produkci a distribuci konopí ve velkém motivován sice finanční stránkou prodeje a pěstování konopí, ale za prvopočáteční motivy pro zahájení této činnosti, která pak vygradovala až do správy a vedení celých velkopěstíren, je třeba považovat zcela jiné stimuly.

Z interview vedeného s příslušníkem vietnamského etnika stíhaného za pěstování a prodej marihuany vyplynulo, že jím vypěstované konopí nebylo vůbec určeno pro zahraniční trhy. Na rozdíl od osloveného stíhaného za produkci a distribuci pervitinu bylo pro pěstitele marihuany prvotním impulzem a motivací k zahájení této činnosti pokrytí vlastní potřeby a následně pokrytí spotřeby marihuany nejen své, ale také svých nejbližších přátel a okolí. Jak uvedl oslovený, s tím, jak začala růst jeho vlastní spotřeba marihuany, začala se v něm rodit myšlenka na zajištění vlastních požadavků bez nutnosti drogu nadále ve větším množství kupovat. Za tímto účelem však bylo třeba najít vhodné prostory, a protože se jednalo o činnost finančně i časově náročnou, rozhodl se velice brzy oslovený pro prodej vlastního vypěstovaného konopí mezi známými, kteří danou drogu také pravidelně a často užívali. Jak uvedl respondent, postupně se tak roztočil kruh, ve kterém nabídka stíhala poptávku a naopak.

Oslovený respondent se tedy k pěstování marihuany dostal tak, že se rozhodl být schopný svépomocí pokrýt svou spotřebu drogy, čímž se sám stal velice brzy i jejím distributorem, ovšem zpočátku pouze v úzkém okruhu vlastní blízké sociální sítě kontaktů. Stejně jako se při pěstování většího množství marihuany ukázalo naprosto logické přejít k jejímu prodeji, tak se při distribuci marihuany v úzkém okruhu známých ukázalo naprosto logické začít v dané činnosti podnikat ve velkém. Oslovený si po dvou sezónách, které takto prožil, uvědomil, že spíše než pro vlastní spotřebu pěstuje konopí pro prodej a že se jedná o vcelku výnosnou činnost. Oslovený přímo uvedl, že v případě, kdy si měl vybrat, zda vypěstované konopí spotřebuje sám, či jej prodá, volil vždy druhou možnost. Z činnosti zaměřené na obstarání vlastních osobních požadavků se tak stala činnost výdělečná.

V případě hledání odpovědí na otázku, co je pro příslušníka vietnamského etnika motivací k pěstování a prodeji konopí, bylo nutné rozdělit tuto otázku na dvě samostatné kategorie. Ukázalo se totiž, že na osloveného působily dva rozdílné motivátory pro pěstování a pro prodej marihuany. Zatímco pro pěstování marihuany byla prapůvodním impulzem vlastní vysoká spotřeba této návykové látky a její pokrytí, pro prodej marihuany se stěžejním impulzem staly peníze. Finanční

stránka věci se pak stala hlavní motivací k tomu, aby oslovený pěstování a distribuci marihuany dále rozšiřoval a prohluboval až k bodu, kdy se stal velkododavatelem konopí, jehož produkce byla dále ve velkých zásilkách předávána k dalšímu zpracování a distribuci.

Provedený výzkum tak ukázal, že hlavním motivem pro pěstování a distribuci marihuany byla primárně finanční výdělečnost této, přičemž svou produkci oslovený zaměřoval výhradně na domácí trh. Zatímco zpočátku prodával konopí, které vypěstoval, jen v okruhu svých známých, přátel a jejich kontaktů, postupně se stal velkoproducentem, který prodával konopí ve velkém, a to dopředu nasmlouvaným subjektům, které s ním pak nadále pracovaly. Jak však oslovený vypověděl, žádná z jeho dodávek konopí nebyla nikdy určena pro vývoz, vždy se s ní nakládalo a dále obchodovalo na domácím trhu. Na rozdíl od prvního osloveného příslušníka vietnamské komunity však v případě producenta a distributora marihuany nehrály v kriminální činnosti žádnou roli styky a kontakty se světem drog. Jak uvedl oslovený, k produkci a distribuci marihuany jej vedl pouze vlastní zájem a stejně tak rozšiřování jeho působnosti na tomto poli se dělo navazováním, vyhledáváním a uzavíráním nových kontaktů a ne naopak.

Takže zatímco v případě pervitinu stála za rozšiřováním produkce a distribuce této drogy stále vyšší a větší poptávka v rámci vlastní sociální sítě, v pěstování a prodeji marihuany byly producentem přímo vyhledávány vhodné kontakty tak, aby k navýšování produkce mohlo docházet a byl zajištěn odbyt drogy. Z těchto zjištění také vyplývá, že na rozdíl od produkce a prodeje pervitinu nebyla vyprodukovaná marihuana určena výhradně pro vietnamské etnikum. Vzhledem k tomu, že oslovený se na vrcholu své činnosti věnoval opravdu velkoprodukci marihuany čítající několik obrovských pěstíren produkující konopí v nepřetržitém sledu, je jen logické, že jeho rostliny byly určeny pro velkoprodej, a tedy ne pro určitou specifickou etnickou skupinu obyvatel ČR. Na závěr je třeba říci, že stejně jako v případě osloveného prodávajícího a vyrábějícího pervitin, tak i v případě druhého respondenta se rozšiřující trestná činnost v oblasti produkce a distribuce konkrétní drogy vylučovala s jejím vlastním užíváním. I v druhém případě se oslovený vyjádřil v tom smyslu, že vzhledem k tomu, že se pro něj tato kriminální činnost stala prostředkem ke zbohatnutí, tedy podnikáním, bylo bezpodmínečně nutné sám se jakémukoli užívání drogy vyvarovat – „*Obchod je obchod, a pokud chci vydělávat na drogách, nemůžu sám fetovat, to se prostě vylučuje.*“

5.1.4 Provázanost legálního a nelegálního prostředí

Jak uvádějí autoři zabývající se problematikou kriminální činnosti vietnamského etnika⁵¹, konkrétně pro tuto etnickou skupinu obyvatelstva je typická provázanost legálního a nelegálního podnikatelského prostředí. Nebylo tedy překvapivé, že v rámci provedených rozhovorů bylo často zmiňováno toto propojení, které pro oba respondenty výzkumu bylo naprosto běžné a samozřejmé. Proto se v rámci obsahové analýzy objevila i tato kategorie, která byla pro oba provedené rozhovory společná a která tak představuje pravděpodobně jednu ze stěžejních charakteristik drogové kriminální činnosti páchané vietnamským etnikem. V provedených rozhovorech se tak autor mimo jiné zaměřil na to, jak se provázanost legálního a nelegálního prostředí projevuje, realizuje a vytváří v souvislosti s pěstováním a distribucí marihuany a v souvislosti s produkcí a distribucí pervitinu.

Je velice zajímavé, že oba respondenti výzkumu měli pro zastřešení či lépe řečeno zamaskování své nelegální drogové činnosti zavedeno legální podnikání. Oba respondenti měli na své jméno zapsanou živnost, kterou však primárně využívali k tomu, aby za ní skrývali svou kriminální drogovou činnost. V obou uvedených případech však bylo zahájení vlastní „legální“ podnikatelské činnosti až důsledkem rozsahu drogové kriminální činnosti. V obou zkoumaných případech shledali respondenti jako nezbytnost zahájení vlastní podnikatelské činnosti v důsledku toho, jak se jejich obchod s pervitinem, respektive marihuanou rozrůstal. Právě nebývalý nárůst nelegální činnosti spojené s pěstováním a produkcí a následnou distribucí marihuany a pervitinu ukázal nezbytnost zahájení legálních živnostenských aktivit. Zatímco oslovený stíhaný za pěstování a distribuci marihuany podnikal v oboru přepravy, oslovený stíhaný za produkci a distribuci pervitinu měl širokou živnost zaměřenou kromě jiného na nákup a prodej, tedy obchodování s celou řadou komodit, přepravní služby, pomocné práce a další.

Provázanost legálního a nelegálního podnikání se projevila v celé řadě aspektů – v personálním zajištění, v materiálním a technickém vybavení, ve spektru obchodních a subdodavatelských vztahů a také v rámci účetnictví a finanční politiky. To znamená, že v obou sledovaných případech byla nelegální drogová činnost provozována lidmi, kteří byli ve skutečnosti zaměstnání či jinak oficiálními vazbami spojeni s legálními

---

⁵¹ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 80 nebo NOŽINA, M. *Crime networks in Vietnamese diasporas. The Czech Republic Case. Crime, Law, and Social Change*, 2010, 53, s. 229-258.

podnikatelskými aktivitami oslovených. Stejně tak se k nelegální drogové činnosti využívaly prostory, vybavení, zázemí či vozový park oficiálně vedený jako majetek legálních podnikatelských subjektů. Z provedených rozhovorů dále vyplynulo, že i subdodavatelské, odběratelské a další obchodní vztahy splývaly. To znamená, že i ti, se kterými oslovení Vietnamci obchodovali či jejichž služeb využívali, kryli své nelegální drogové aktivity legálními živnostmi a podniky.

V tomto směru můžeme mluvit nejen o provázanosti legálního a nelegálního podnikání Vietnamců provozujících drogovou kriminální činnost, ale vlastně se jedná o zastřešování nelegálních drogových aktivit legálními činnostmi a aktivitami. Vzhledem k tomu, že tímto způsobem fungovali nejen oslovení respondenti, ale celá síť jejich spolupracovníků, subdodavatelů, odběratelů a zprostředkovatelů, můžeme tento jev označit za typický pro drogovou kriminální činnost vietnamského etnika. Naprostá provázanost těchto dvou činností, která je patrná v každém jednotlivém kroku řetězce produkce a distribuce konkrétní drogy, je velice zajímavým faktorem, který podle autorova názoru činí z drogové kriminální činnosti vietnamského etnika ojedinělý příklad. Jistě to neznamená, že za všemi obchody či aktivitami realizovanými vietnamským etnikem je nutné hledat nelegální drogovou činnost, ale zdá se běžnou praxí, že větší podnikatelské projekty příslušníků vietnamského etnika jsou jen zástěrkou pro rozsáhlou drogovou aktivitu.

Zajímavé je také to, že kromě skutečných detailů a některých jednotlivostí se přístup obou oslovených k této otázce neměnil a jednotlivé aspekty provázanosti legálního a ilegálního podnikání se prakticky shodovaly. Dá se tedy konstatovat, že bez ohledu na konkrétní drogu a prostředí se provázanost legálního podnikání a drogové kriminality víceméně nemění a je realizována konstantně. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, je bezesporu fakt, že se zabýváme příslušníky jednoho etnika. Není pochyb o tom, že právě příslušnost obou oslovených k vietnamské národnosti je rozhodujícím determinantem přístupu těchto jedinců k provozování nelegální drogové činnosti, respektive k jejímu krytí legálními aktivitami a jejich následné realizace. Tento aspekt drogové kriminality vietnamského etnika má vliv nejen na samotnou drogovou činnost, ale také na její nesnadné potírání a vyhledávání.

5.2 Shrnutí výsledků a diskuze

Výše prezentované výsledky provedených interview je potřeba také zhodnotit a diskutovat nejen mezi sebou navzájem, ale také s teoretickým rámcem a odbornou literaturou. Proto, aby diskuze byla přehledná a současně jasně poukázala na souvztažnost výsledků výzkumu a stanovených výzkumných otázek, bude autor na následujících řádcích postupně jednotlivé zodpovídat a přitom výsledky diskutovat s odbornou literaturou.

1. Která z věkových skupin v rámci vietnamské komunity nejvíce realizuje produkci a distribuci pervitinu a konopí?

Odpověď na tuto otázku by se dala shrnout konstatováním, že rozhodně mladá generace. Tato odpověď vyplývá jak z příkladů samotných respondentů, tak z jejich věkového zařazení ostatních distributorů a producentů dané drogy. Oba oslovení se shodli na tom, že jak v jejich vlastním případě, tak v případě ostatních známých dealerů a producentů drog je věkovou hranicí pro provozování této činnosti přibližně třicátý rok věku. Neznamená to, že by mezi distributory a producenty pervitinu a marihuany nebyli jedinci starší třicet let, ale jejich podíl je mnohem nižší než lidí mladších. Některé z důvodů, proč tomu tak je, byly naznačeny už v kapitole 5.1.1. Jedná se o narůstající problémy se zákonem, o problém zakládání vlastních rodin a také o uvědomění si nebezpečí, které je s provozováním drogové kriminality spojeno. Na druhou stranu je třeba připomenout, že ani jeden z oslovených respondentů se nepohyboval na špici českého drogového podsvětí, což může znamenat, že tato hypotéza je obhajitelná v kontextu nižších hierarchických příček drogového podsvětí. Tedy kromě výše uvedených důvodů, proč se produkci a distribuci marihuany a pervitinu věnují spíše mladší příslušníci vietnamského etnika, může být další příčinou fakt, že ti mladší se postupně dostávají na vyšší místa, a tím se ztrácí ostatním producentům a distributorům z dohledu. Tento předpoklad má svůj základ ve Výroční zprávě NPC za rok 2001⁵², ve které je přímo uvedeno, že od přelomu tisíciletí postupně rostl význam a důležitost Vietnamců v hierarchii skupin obchodníků s drogami.

---

⁵² *Výroční zpráva Národní protidrogové centrály 2001* [online]. Praha: Policie ČR, 2002. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zpravy-annual-reports-jahresbericht.aspx>>

2. Jaké motivační faktory působí na příslušníky vietnamské komunity v procesu produkce a distribuce pervitinu?

Motivačních faktorů, které příslušníky vietnamského etnika vedou k produkci a distribuci pervitinu, je hned několik. Výpověď Vietnamce stíhaného za produkci a distribuci pervitinu doložila, že kromě finančního výtěžku byla stěžejní motivací pro drogovou činnost související s pervitinem záruka vysokého odbytí v rámci vietnamské komunity. Shodně s odborníky na danou problematiku⁵³ tak provedený kvalitativní výzkum potvrdil, že postupný nárůst spotřeby pervitinu v rámci samotné vietnamské komunity vede Vietnamce k jeho výrobě a prodeji. Z provedeného interview vyplynulo, že Vietnamci jsou k páchání drogové kriminality jako takové (ohledně marihuany viz níže) motivováni zejména finančním ziskem. V případě pervitinu je však produkce a distribuce natolik složitá a závažná, že se její realizování podle osloveného příslušníka vietnamské komunity neobejde bez potřebných kontaktů a zejména bez předem identifikované cílové skupiny. V případě pervitinu je pak situace umocněna tím, že vietnamská komunita vykazuje vysokou uzavřenost, takže se z větší části její příslušníci užívající pervitin zaměřují na vietnamské dealery, potažmo producenty. Oslovený Vietnamec navíc potvrdil, že jeho vlastní produkce nebyla určena nikdy mimo omezený rámec uživatelů vietnamské národnosti.

3. Jaké motivační faktory působí na příslušníky vietnamské komunity v procesu produkce a distribuce konopí?

I když by se dalo na první pohled předpokládat, že motivace k jakékoli drogové činnosti budou shodné, není tomu tak. Motivační faktory vedoucí osloveného respondenta ke kriminální drogové činnosti spojené s marihuanou se liší od těch, které stály za drogovou činností pachatele spojeného s produkcí a distribucí pervitinu. I přesto, že Nožina a Kraus⁵⁴ jako znalci daného tématu uvádějí, že pěstování a prodej konopí příslušníky vietnamského etnika je primárně určen pro zahraniční trhy, oslovený pěstitel konopí vietnamské národnosti tento předpoklad vyvrátil. On sám produkoval veškerou marihuanu výhradně pro domácí trh, což může být samozřejmě výjimka z ustálené praxe. Na druhou stranu příběh osloveného pěstitele a prodejce konopí zcela

---

⁵³ NOŽINA, M. *Kriminální sítě ve vietnamské diaspoře (Případ České republiky)*. Praha, 2009; NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012.

⁵⁴ NOŽINA, M. a F. KRAUS, *Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze*. Praha, 2012, s. 146-147.

potvrdil zjištění Policie ČR⁵⁵, podle kterých se po roce 2001 Vietnamci z původních konzumentů drog stávají stále častěji organizátory této drogové činnosti. Také oslovený příslušník vietnamského etnika byl původně k pěstování marihuany iniciován uspokojením vlastní spotřeby, ovšem velice brzy se jeho zájem přesunul do obchodní dimenze a stal se z něj provozovatel několika obrovských pěstíren konopí. Stejně jako v případě výrobce a dealera pervitinu byla také v případě distribuce a pěstování marihuany hlavním iniciačním prvkem finanční výdělečnost dané nelegální činnosti.

Cílem provedeného kvalitativního výzkumu bylo přiblížit drogovou kriminalitu páchanou vietnamskou komunitou v ČR, a to se zaměřením na pěstírny konopí a varny pervitinu. Pro porozumění dané problematice byl převzat úhel pohledu samotných Vietnamců, kteří byli v minulosti přímými iniciátory a provozovateli jednoho či druhého druhu drogové kriminality. Primárně bylo zjištěno, že drogovou kriminalitu týkající se pervitinu a marihuany provozují zejména mladší příslušníci vietnamského etnika, přičemž stěžejním motivem jsou finance. Drogová kriminalita celkově je oblastí, kde se kulminují opravdu velké peníze a to láká k jejímu páchání nejen příslušníky vietnamské komunity v ČR, ale i příslušníky řady jiných etnik včetně samotných Čechů. Na druhou stranu je pravdou, že podle provedeného výzkumu je zejména prodej a výroba pervitinu některým z příslušníků vietnamského etnika přímo spojena s nadměrným užíváním této drogy mezi Vietnamci. Naopak marihuana je Vietnamci pěstována spíše pro prodej mimo komunitu.

Důvodů, proč je tomu u každé drogy jinak, může být hned několik. Zatímco v případě marihuany se může spotřeba snadno pokrýt z vlastních zásob, výroba pervitinu je mnohem náročnější a uživatel je tak více závislý na profesionálním výrobcí. Na kvalitu pervitinu je také kladen mnohem větší důraz. Oba tyto faktory společně s všeobecně známou uzavřeností vietnamské komunity pak způsobují, že vietnamští uživatelé pervitinu primárně využívají služeb vietnamských dealerů a výrobců. Naopak zajištění opravdu významnějších zisků z pěstování a prodeje marihuany vyžaduje globálně vysoký odbyt drogy, který je možný zajistit jen distribucí velkých zásilek velkým odběratelům, kteří s konopím dále nakládají. Přes všechny rozdíly je třeba konstatovat, že užívání, výroba a prodej drog v rámci vietnamské komunity

---

⁵⁵ *Výroční zpráva Národní protidrogové centrály 2001* [online]. Praha: Policie ČR, 2002. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zpravy-annual-reports-jahresbericht.aspx>>

je alarmující, a to jak z pohledu jeho objemu, tak očividné propracovanosti drogové kriminality a celé komunity.

4. Jak se konkrétně v případě distribuce a produkce/pěstování pervitinu/marihuany projevuje provázanost legálního a nelegálního prostředí tolik typická pro vietnamskou komunitu?

Jak se ukázalo, propojení legálního a nelegálního podnikání je v procesu páchání drogové kriminality vietnamským etnikem naprosto běžným jevem. Tato provázanost se navíc dotýká prakticky všech jednotlivých kroků realizovaných v rámci drogové činnosti a zahrnuje všechny a všechno, co na legálním podnikání participuje. Tento zajímavý jev je nutné dát do souvislosti s vietnamským etnikem, protože pro toto etnikum je drobná podnikatelská a živnostenská činnost naprosto typická, a tudíž je logické, že se tento aspekt stal prostředkem krytí nelegální drogové činnosti. Provedené rozhovory navíc ukázaly, že v tomto ohledu nejsou patrné prakticky žádné rozdíly vyplývající z rozdílů kriminální drogové činnosti spojené s jednotlivými drogami. Jedná se tudíž v podstatě o běžnou praxi, která se nemění s tím, která konkrétní droga je předmětem nelegálních aktivit.

ZÁVĚR

Předkládaná bakalářská práce se zaměřila na drogovou kriminalitu páchanou vietnamským etnikem v ČR, přičemž k šíři tématu byla nastíněna pouze situace v oblasti pěstíren konopí a varen pervitinu. Téma drogové kriminality páchané Vietnamci je velice široké a v poslední době i probírané a studované nejen příslušnými orgány státní správy, ale také odborníky. Práce se na jedné straně pokusila představit teoretickou stránku celé problematiky, přičemž postupně bylo téma nazíráno z širších pohledů (co to je droga, drogová kriminalita), až po specifické konkrétní aspekty drogové kriminality páchané vietnamskou komunitou v ČR v souvislosti s pervitinem a konopím.

Stěžejní je však praktická část práce, která je založena na provedeném výzkumu kvalitativního charakteru. V rámci výzkumu byly stanoveny čtyři výzkumné otázky, které vycházely z předpokladů kombinujících vlastní pohled autora práce a výsledky studia odborné literatury. Ovšem vzhledem k tomu, že výzkum byl postaven na dvou provedených hloubkových rozhovorech, je generalizace získaných informací částečně problematická. Přesto je možné vyvodit z realizovaných rozhovorů a procesu zodpovídání výzkumných otázek některé stěžejní závěry. Je zřejmé, že drogová kriminalita související s pervitinem a marihuanou je v rámci vietnamské komunity páchána primárně mladšími příslušníky, a to prokazatelně na nižších stupních hierarchie.

Dalším obecným závěrem je ten, že produkce a distribuce marihuany a pervitinu vychází z vlastní uživatelské zkušenosti s danou drogou, která buď jedinci otevře možnost proniknout i do dalších sfér drogového světa, nebo jej přivede ke zjištění, o jak výdělečný typ činnosti se jedná. Ukázalo se, že základním stimulem pro provozování drogové kriminality, a to bez ohledu na to, zda se jedná o pervitin či marihuanu, jsou peníze. I když se u obou oslovených lišily některé detaily produkce a distribuce drogy a impulzy vedoucí k provozování této činnosti, peníze a výdělek byly společné oběma příběhům. Dalším zjištěným faktem je naprostá provázanost legálních a nelegálních činností, respektive proces provozování vlastního podnikání či živnosti za účelem krytí nelegálních drogových aktivit. Provedený výzkum se tak ve své podstatě ztotožnil s výsledky výzkumů příslušných orgánů ČR (a to zejména Národní protidrogové centrály) a také s odbornou literaturou na dané téma, zejména s díly Nožiny a Krause.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literární zdroje

1. BROUČEK, S. Aktuální problémy adaptace vietnamského etnika v ČR. Praha: Etnologický ústav AV ČR, 2003. 121 s. ISBN neuvedeno.
2. CHMELÍK, J. Drogová kriminalita. Praha: Úřad vyšetřování pro ČR, 1999. 96 s. ISBN neuvedeno.
3. DISMAN, M. Jak se vyrábí sociologická znalost. Příručka pro uživatele. Praha: Karolinum, 2002. 374 s. ISBN 80-246-0139-7.
4. kol. Vietnamci, Mongolové a Ukrajinci v ČR – pracovní migrace, životní podmínky, kulturní specifika. Informační příručka Policie ČR. Praha: Ministerstvo vnitra, 2010. 80 s. ISBN neuvedeno.
5. MAHDALÍČKOVÁ, J. Víme o drogách všechno? Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014. 122 s. ISBN 978-80-7478-589-4.
6. MIOVSKÝ, M. Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu. Praha: Grada Publishing, 2006. 332 s. ISBN 80-247-1362-4.
7. NEŠPOR, K a H. PROVAZNÍKOVÁ. Slovník prevence problémů působených návykovými látkami. 2. rozšířené vyd. Praha: SZÚ, 1997. 55 s. ISBN 80-7071-050-0.
8. NOVOTNÝ, O. a J. ZAPLETA. Kriminologie. Praha: Aspi, 2008. 820 s. ISBN 978-80-7357-377-5.
9. NOŽINA, M. Svět drog v Čechách. Praha: Kaniash Latin Press, 1997. 348 s. ISBN 80-85917-36-X.
10. NOŽINA, M. a F. KRAUS. Bossové, vojáci a zrnka rýže: vietnamské kriminální sítě v ČR a jejich mezinárodní dimenze. Praha: KLP, 2012. 239 s. ISBN 978-80-867911-88-3.
11. NOŽINA, M. a F. KRAUS. Kriminální sítě ve vietnamské diaspoře (Případ České republiky). Praha: Ústav mezinárodních vztahů, 2009. 124 s. ISBN 978-80-86506-82-1.
12. PECHOVÁ, E. Migrace z Vietnamu do České republiky v kontextu problematiky obchodu s lidmi a vykořisťování. Praha: La Strada Česká republika, 2007. 64 s. ISBN neuvedeno.
13. PRESL, J. Drogová závislost. Praha: Maxdorf, 1994. 88 s. ISBN 80-858-0018-7.

14. ŠÁMAL, P. Trestní zákoník: komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 3632 s. ISBN 978-80-7400-428-5.
15. ŠIŠKOVÁ, T. Menšiny a migranti v České republice. My a oni v multikulturní společnosti 21. století. Praha: Portál, 2001. 188 s. ISBN 80-7178-648-9.
16. TRÁVNÍČKOVÁ, I. Specifické aspekty zneužívání drog u žen. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2001. 90 s. ISBN 80-86008-92-4.
17. TRÁVNÍČKOVÁ, I. a P. ZEMAN. Kriminální kariéra pachatelů drogové kriminality. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevence, 2010. 118 s. ISBN 978-80-7338-101-1.
18. VALÍČEK, P. a kol. Rostlinné omamné drogy. Benešov: Start, 2000. 191 s. ISBN 80-86231-09-7.

Články:

1. NOŽINA, M. Vietnamské kriminální sítě v České republice. In: STRÍTECKÝ, V. a kol. *Česká zahraniční politika: mezi politickým (ne)zájmem a byrokratickou efektivitou*. Praha: Ústav mezinárodních vztahů, 2011. s. 70-81. ISBN 978-80-86506-93-7.
2. NOŽINA, M. Crime networks in Vietnamese diasporas. The Czech Republic Case. *Crime, Law, and Social Change*, 2010, 53, s. 229-258. ISSN neuvedeno.

Zákony:

1. ČESKO. Zákon č. 65/2017 Sb. o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2017, částka 21, s. 671-699. Dostupné z WWW: < http://www.mzcr.cz/dokumenty/zakon-c-sb_1965_1051_3.html> ISSN 1211-1244.
2. ČESKO. Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 1998, částka 57, s. 6770-6800. Dostupné z WWW: < http://www.mzcr.cz/dokumenty/zakon-c-sb_1965_1051_3.html> ISSN 1211-1244.
3. ČESKO. Zákon č. 272/2013 Sb., o prekursorech drog. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2013, částka 105, s. 2906-1924. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=272&r=2013>> ISSN 1211-1244.

4. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů, Česká republika*. 2009, částka 11, s. 354-464. Dostupné z WWW: < http://www.mzcr.cz/dokumenty/zakon-c-sb_1965_1051_3.html> ISSN 1211-1244.

Internetové zdroje:

1. *Poruchy duševní a poruchy chování způsobené užíváním psychoaktivních látek (F10 – F19)*. [online]. Praha: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, 2014. [13. 6. 2016]. Dostupné na: <http://www.uzis.cz/cz/mkn/F10-F19.html>
2. *Výroční zprávy Národní protidrogové centrály* [online]. Policie ČR, 2015. [25. 6. 2016]. Dostupné na: <http://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zpravy-annual-reports-jahresbericht.aspx>

SEZNAM ZKRATEK

LSD	diethylamid kyseliny lysergové
NDR	Německá demokratická republika
PČR	Policie České republiky
Sb.	sbírka
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování

PŘÍLOHY

Příloha 1

1. Jakým způsobem jste se dostal mezi drogové dealery a výrobce drog? (přes známé, přes vlastní užívání drogy)
2. Byl jste jako producent a distributor marihuany/pervitinu součástí nějaké skupiny nebo jste tuto činnost prováděl samostatně? (proč?)
3. V jakém věku jste pronikl do světa prodeje a produkce marihuany/pervitinu?
4. V jakém věku byli lidé provozující podobnou činnost, se kterými jste se setkával?
5. V současné době se této činnosti již nevěnujete, proč? (důvody, přesvědčení, tlak okolí...)
6. Byla distribuce a produkce pervitinu/marihuany výdělečnou činností? (vydělával jste, hodně/málo, vyplatilo se to vzhledem k riziku)
7. V jak velkém a širokém rozsahu jste produkci a distribuci marihuany/pervitinu provozoval? (čistě pro vlastní potřeby, pro prodej v úzké skupině, byla to náplň veškerého mého času, byl jsem velkoproducentem)
8. Můžete přesně specifikovat cílovou skupinu, pro kterou bylo Vámi vyprodukované zboží určeno? (etnicky, věkově, sociálně....)
9. Jste schopen určit, zda bylo Vámi vyprodukované zboží určeno pro místní nebo zahraniční trh?
10. Dokážete vypovědět důvody, které Vás vedly k produkci a distribuci marihuany/pervitinu, popřípadě důvody, které Vás u této činnosti i přes nebezpečí držely.